

BREVIS DE

CLARATIO GRAMMATICA

in Hesiodi γεωργικῶν Cerporini.



NVMERVS in margine semipaginam

Hesiodi, prior in textu cōpendij, sequens

eiusdē lineam designat. (ἀοιδῆσι, ταῖς

ἀοιδαῖς. 10. 20. (σφέτερον. 89. 20. (ὄν

101

τε Διὰ, subintellige τρόπον, sic καὶ ἐνέπετε Δι' ὄρ

ἢ καὶ ὄρ τρόπον. nam ut ὄρ τρόπον pro Δι' ὄρ aut

καὶ ὄρ τρόπον defectiuum Atticum est, sic ὄ Δι'

ὄρ pro Δι' ὄρ τρόπον. (Διὸς μεγάλας ἔκκλι. Indu-

cit musas petitem sibi exponentes, uel, ut alij, ipsemet

narrat, tanquam à musis subito concitus ὄ edoctus,

(ἀέξαι, ἀεζέαι. praesens. 48. 21. (τύνη, σν. 80. 5. ὄ

σὺ ἠσίοδιε κλυθι ἐπάκτισσον καὶ μάθανε, musis

post narrationē eum cōmonentibus. At secundū Val-

lam ipse Hesiodus ea haecenus uelut musarū impulsu

effatus, cōprecando Iouē subdit, σὺ ὦ Ζεῦ κλυθι. 53.

2. 1. 16. (ἐγὼ λέκε. Diuertit ad fratrem Persen (μεδ-

νον ἐκρ, ἐρ ἐσί. (ἐπενήσασαι, commendauerit. ἀνέω

ξσω. uel ἠσω. ἠνῆσα ἀνῆσαιμι uel ἀνίσαια cum

ἐπί ὄ σ geminato. 34. 10. ὄ. 62. 11. (θῆκε, ἔθη-

κε. 61. 10. (ἀμείνω. 22. 18. (ἰδῶρ, intuitus. εἴδῶ

ἰδέσκω, uel ἰδέω, unde ἰδῶρ ὄ ἰδῶρ. 48. lin. ul-

τι. (ὄσ ἀενδαι μὲν ἀρόμμενα. ὄσ οὔτος. 8. 14.

102

ἀρόω

ἀρόω ἀρόειμ ἀροῦμ, ἀρόμεναι ἀρόμ μεθ' αὐτοῦ proi-
 pter metrum. 35. 16. (ἐνικ' ἀθεο θυμῶ. τίθημι, infi. β.,
 imperatiui mediij θέσο θῶ uel θέο, cum ἐνί ὄ κατὰ,
 ἐνικατ' ἀθεο, et poetice. ἐνικ' ἀτθεο. 60. 9. ibidē χέθε
 lege κάσχεθε. ὄ altera præpositionū soluta, κατθεο
 ἐνί θυμῶ. 86. 25. (ἀγρέωμ γτῦς ἀβ ἢ ἀγρῶ. 10. 19.
 (κατ' ἀκείτ. 77. 19. ὄ. 98. 18. (κεκορεσάμενος,
 κορεσάμενος, ἀ κορέω. 61. 16. (κλήρομ ἐδ' ασαμέ-
 θα, patrimonium diuisimus. ἀ δ' ἄλομα. (εθέλωσι
 δικᾶσαι, uolunt iudicasse. 91. 12. (ἴσασιμ. 77. 24.
 Hac sententia aptissime præcedentibus coheret. Nam
 subobscurè Hesiodus indicat, Persen plus consequi po-
 tuisse, si dimidio sortis paternæ citra fori lites ὄ mu-
 nerum largitionem fuisset contentus, quàm ut bonam
 communis hæreditatis portionē in corruptos iudices,
 quò suæ parti plus æquo faueretur, per stultitiam pro-
 funderet, atq; tandem nihilominus hac spe frustratus,
 dimidium patrimonij per latam sententiam accipere
 sit coactus. Inquit enim νήπιοι stulti, sicut tu es Perse.
 ὄc. Vide quoq; Erasmi prouerbium, Dimidium plus
 toto. Cælium lib. 4. cap. 8. (ὡς σε ἔχαμ, ὡς σοι ἔσ-
 χοις. 91. 5 (ἦσιμ, αἶς, ὄς suus. (ἰαπετιονίδη. Ab ἰα-
 πετὸς patronymicum Ionicū fit ἰαπετίωμ, ἀ cuius
 genitiuo ἰαπετίωνος, per systolen ἰαπετιονος, aliud
 commune fingitur, ἰαπετιονίδης. (ἀμειχέαι. 62.
 104 18. (γηοκόνδε, fatigates membra, παρὰ τὸ κονῶ τὸ
 ἀγωνιῶ ἢ ἐπέισομα. Alij γηοκόρδε, depastinan-
 tes

tes membra à κοζῶ. Legimus Ὁ γηοτοῖρδς in quodā
 epigrammate, id est membra penetrantes. (ἦνωγε,
 iussit. 49.7. (ῶλασε, ἔπλασε. ἄπλασω. (κρονή
 δέω, τδ κρονίδδς. 9.12. (ζῶσε cinxit. ζωννῶ de/
 fectiuum. 71.15. futurum ζώσω mutuat à ζώω cingo
 uel uiuo: nam uiuere est, quā diu anima ligata corpo
 re tenetur. (ἀμφὶ δ'έοι. sic collige, ἀμφιέθεσαμ δ'έ
 οἱ θεοί, circumposuerunt uero ei corpore, Ὁ ponitur
 οἱ pronome pro αὐτῆ. (ἀμφὶ δὲ τήνγε ὦραι σέφομ,
 ἀμφιέσεφομ δὲ ταντημ θεαί ὦραιότητος. (ὄνομα
 κνε, nominauit. ab ὄνομαίνω, sine augmēto. 31.11.
 si i subscribis perfectum mediū est. 41.12. ζώεσκομ,
 ἔζωομ. 32.22. (νόσφι μ ἄτερ. Pleonasmus. (ἐξέσ
 πῆκ. πῆσῶ πῆμι πῆσω. infinitum β. ἔπῆμ, ἐξέπῆ
 euolauit. Acutum profecto Ὁ ex intimis sacrarijs mi
 sarum depromptum sigmentum. quandoquidem alijs
 malis omnibus presentaneis, solius autē spei malo ab
 sente mortalium animi discruciantur. (ἀλάλητς. 79
 8. (ἐξαλέαθαι. ἀλέω ἀλέεθαι ἀλεῖθαι ἀλέ
 αθαι. 48.1. (ἐκκορυφώσω, summam ac breuiter
 perstringam. (γεγάσι. 46.6. (αἰεὶ δὲ πόσιες ἢ
 χεῖρας ὁμοιοι, semper eodem robore membrorum.
 Trita græcis Synecdoche. (ἠέρα ἔσάμενοι, obduci
 induti aërem. ἔω ἔσω εἶσα Ὁς. (ἐχομ. 49.10.
 (ἀλλ' ὅταμ ἠβήσαιε ξώεσκομ. enallage numeri. (ἐκ
 μελιᾶμ. ἢ μελία, species arboris, ex qua fiunt ha=
 ste Ὁ tela, si aximus. significat quoq; μέλιωσαμ. He

105

106

107

Hesiodus in Theogonia tradit terrā ex sanguine uirili
 caeli nymphas, quae μελίαι uocarentur, progenuisse.
 Νύμφας θ' ἄς μελίαις καλέσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 Unde Valla ἐκ μελιῶν sanguine dryadum reddidit.
 Etiam alibi in Theogonia hominum est Epitheton.

οὐκ εἰδῖσθ' μελίησι πύρρος μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάσσι.

Itē Hesychius. μελίαις καρπός, τὸ τῶν ἀνθρώπων
 γένος, meliae fructus, genus humanū. Et alibi οὐ μέν
 πωσνῦν ἔσιρ ἀπὲρ Δρυός οὐδ' ἀπὲρ μέτρης. ὑπόληψις
 φηρεῖχον οἱ πάλαιοι ὡς ἐκ Δρυῶν καὶ πετρῶν
 τῶν ἀνθρώπων γεγνάτωρ. Commenti sunt uete-
 res ἐ quercubus ὁ saxis genitos homines. Sic Home-
 rus Ὀδυσσ. τ. οὐ γὰρ ἀπὲρ Δρυός ἐσι πάλαι φάτῃ
 οὐδ' ἀπὲρ πέτρης. (ἐκ μελιῶν. Dorī. 10. 19. (ἐπέο
 φυκον, ἐπεφνκισαν, sicut ἐτυφθερ ἔσαν ἔδωρ
 pro ἐτύφθησαν ἔσκησαν ἔδωσαν. (νώνυμοι. ὄνομα
 μα in compositione primum ο uertit in ω, alterum in
 u compositum priuatiuο α, ὁ consonante ν propter
 hiatus inserta, ἀνώνυμος, per Aphæresin νώνυμος
 uel σερητικῶν νε, νεώνυμος, cōtrahente νώνυμος. (κα
 108 δμηκίδι. κάδμος, καδμίδης, καδμῆς poetice
 καδμηκῆς, τῆ καδμηκίδι pro καδμεία, patrony-
 micum loco possessiui. De bellis Thebanis lege Eras-
 mi prouerbium, Cadmea uictoria. (ἀγαγῶν. 63.
 12. (εἰδῶτες. εἶδω perfectum medium. εἶδα uel
 οἶδα. 61. 6.

(ἡνκάσ

Ἐὐκόμοιο, εὐκόμοσ. (ὠφελορ, uel ὄφελορ. optandi aduerbium flectitur per personas, ob similitudinem uerbi, ὄφελορ ὄφελος. ε. utinā ego tu ille. ὠφελορ μετέναι, pro μετείημ. infinitiuus adiuncta nota precandi, pro optatiuo sumitur. (γκράντεσι. 109
 γήρω τὸ γκράσκω, infinitum primum, ἔγκρα, ὁ γήρας οἱ γήραντες τοῖς γκράντεσι Ionice. (ἀπὸ θρεπήρια, δοῖεμ, ἀποδοῖεμ. (χειροδίκαι, οἱ τῆ δύναμει τὸ δίκαιον, τῆ δια τῶν χειρῶν, ὀρίζοσι, qui manuum uis iustum metiuntur. (ὑβριμ, ὑβρισήμ. (ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται, ἐπίορκον δέ, ὁμόω uel ὄμω. futurum α. ὁμῶ, medium ὁμῶμαι ὁμῆ ὁμῆται. (καλυφαμύω. participium Dual. mascu. profect. sic προλιπόντε. 52. 12. 89. 2. (ἴτημ. 74. 19. (πεπαρμύη, transfixa à πείρω. (εἶς, uadis. 70. 17. (πρὸς μῦθον ἔειπε, προσεῖπε κατὰ μῦθον. 60. 22. (μεθήσω, dimittam. ἴκμι ἴσω cum μετὰ. 25. 25. (ἐγκνρσας, illapsus, κνρω κνρῶ, uel eolice κνρσω. 25. 14. in margine, ἔκνρσα, κνρσας cū ἔν ἐγκνρσας. (ἐτέρηφι. 24. 6. (τέθηλε floruit. 41. 16. (ἀνθεῦσιμ, pro ἀνθῶσιμ ab ἀνθέω. 47. 20. μεμηλότα, parta. 49. 8. (καταβεβρίθασι, onistæ sunt. perfectum mediū à βρίθω. (εοικότα. 61. 2. 112
 (μηχανάατη, pro μηχανᾶτη. 48. 8. (ἐκγεγαῖα 46. 13. 8 inde. (έολπα. ab ἔλπω uel ἔλπéω. 60. 113
 linea ult. (ἐνδὲ λίκημ βλάφας, ἐμβλάφας δὲ λίσκημ. (νήκεσορ ἀάαθη. ἄκεσορ cum νε priuatiuo

- νεάκετος, Syneresi νήκετορ, nomen pro aduerbio.
 114 ἀάθη laesus est. 62. .4. (ἡσιρ, ἡ. 75. 10. (ἐργάζεν, ἐργάζο. 38. 13. (πίμπλησι, impleat. πίμπλω ἐὸρ πίμπλω πίμπλησ πίμπλησ, πίμπλησι Ionice. dicitur Ὁ πίμπλάω πίμπλημι. (κηφήνεοσι κοθόροις fucis furacibus. Vide Plin. lib. 11. ca. 17. Ὁ ca. 115 rit. 11. (οἶος ἐκθα, ὁμοιοσ εἶ. 73. 18. Ὁ. 22. (ἐρξῆ. ῥέξω ῥέξω per metathesin ἐρξω. (τεῦ Dorice pro τῶ, capitur infinite, alicuius. 8. 8. (κατὰ δύναμιρ. κατὰ δύναμιρ. (ἐρσῆρ, ἐρσῆ, ἐρσῆ λαῖ. tritum Hesiodo. (ἔῆμα ἐγχώριον ἄλλο, negociū aliquod domesticū. (ἐμμορε sortitus est. 63. 19. (δύναμι, possis. δύναμαι ἐὰρ δύνωμαι δύνη uel δύναται Ionice. Verba in μι optatiua Ὁ subiunctiua circumflectunt, præter δύναμαι ὄναμαι. (ἐὰρ εὕρησ in ueneris, inuenias. 49. 9. (ἀρπαξ, substantiue rapina. Δώη, dedisset, dederit, pro Λοίη, sicut Διδώη pro Διδοίη. 54. 17. quidam i non subscribunt, neq; admodum necessarium est, cum Dores ubiq; ferè negligant. (ἀρχομένω δὲ πῖθω. Cælius lib. 15. cap. 25.
 118 (συρσόλῳ. nates ornans, suffartiens. (ἐπιτελλόμενον, exorientibus. Exortus Ὁ Occasus siderum poeta uel agricola tribus modis aduertit. Nempe sidus, quod soli orienti cooritur coocciditq;, matutine (græce κοσμικῶς) oriri caderēue obseruat. Quod soli occidenti, uespertine ἑσπικῶς. Quod autem solis aduentu abituue occultatur aut emergit, solariter ἰλιγκῶς

Ἡλιακῶς. Sole igitur proprio motu à tauro per gemi-
nos cancrum accedente, iuxta taurum sitæ Pleiades,
quæ solis luce, dum id signum permeat occultantur:
rursus mane ante solis ortum conspicuæ, Helladi mes-
sem, aliquanto nostra tempestiuorem præsignificant.
(Δυσσομενῶν. Δύω futurum Δύσω, aliud præsens
Δύσω. 71. ult. Δύσομαι uel Δύσομαι, τῶν Δύσο-
σομένων occidentibus matutinis. quod fit Sole post
equinoctium libram oppositum tauro signum occu-
pante. Vide Plinium libro. 18. cap. 25. ubi Ἐ Hesio-
di nomine Astrologiam testatur suis temporibus ex-
stitisse. Hunc locum imitatus est Virgilius in Georgi-
cis, docens frumentariam arationem Ἐ sementem,
quam Theophrastus primam uocat, Pleiadum facien-
dam occasu matutino.

At si trititiam in messem, robustaq; farræ
Exercebis humum, solisq; instabis aristis,
Ante tibi eoa Atlantides abscondantur,
Debita quàm sulcis committas semina. Ἐ

(κεκρυφαταί. à κρυπῆω tertia pluralis perfecti
passiui Ionica. 68. 6. absconditæ sunt, occultantur qua-
draginta dies naturales à uicini Solis fulgore, tunc
taurum Ἐ geminos peragrantis. (περιπλομένος,
præterlabente, circumagente se. πλόω πλώμι πλό-
μαι περιπλόμενος, perpetuum Epitheton anni.
(ἔθελκθα, ἔθελος. 78. 18. (τητᾶ, priueris. secundum 119
de subiunctiui à τητᾶομαι. (ἔς δ' ἐννηφίμ, εἰς τε

τρίτην τῆς σελήνης, ἢ εἰς τριακάδα τῶν μηνῶν.
 idem si dicas, in perendinum, uel ad nouilunium. Ce-
 terum infra de diebus mensium apertius discutietur.
 (ἀμβολιεργός, ἀναβολιεργός, qui semper sua ne-
 120 gocia reijcit & differt in crastinum. (μετὰ δὲ τρεῖς
 πεταί, μετατρέπεται, commutatur, uires recollig-
 git. (ἐλαφρότερος, leuius, imbecillius, dum infesta-
 ret Sirius. (σεῖριος ἄσῆρ, quem nos canem maiorem,
 uehemens sydus, quod nimio calore constringat, ex-
 iccetq; nomen indeptum, ad latus austri uicinum leo-
 ni. Id Sole in Sagittario quarto à Leone signo exori-
 ente, pronum tendit in occasum. unde productiorem
 tunc circulū noctis quàm diei in nostro hemisphærio
 metitur. (τμηθεῖσα. 46.23. (διζήμενος. 78. ult.
 (ἄθηνάκης Δμῶος, Atticæ Deæ famulus, Cereris,
 quæ prima in Attica, inde Italia & Sicilia inuenit fru-
 menta. hic Δμῶος pro quouis agricola sumitur. (πί-
 ξας. πᾶρα τὸ πῆγω τὸ πηγύω. (προσαρῆρεται,
 adaptat. ἄρω ἄρομαι ἀρήρομαι, facta reduplicatio-
 ne in presentī, sicut in perfectō. 79.8. & 63.1. (αὐ-
 τόγυορ καὶ πηκτόρ. aratrum πηκτόρ Hesiodo dici-
 tur, quod solum compactis quibusdam lignis, nondum
 omnino absolutum est. αὐτόγυορ quod dentali & uo-
 mere affixo iam paratum est ad arandū. Vnde in com-
 mentarijs græcis extat prouerbiū, γυγῆς οὐκ ἔνεσται αὐ-
 τῷ. ἐπὶ τῷ ἔρτινι ἀδήςωρ. dentale non inest illi. de
 his quæ in aliquo deficiunt. Refertur & ab Erasmo.

De aratri

De aratri partibus lege Gel. lib. 14. ca. 5. (βοῦε δ' ἐν
 ναετήρω. duali numero utitur, non operosam agrorū
 Græciæ indicans culturā, quando saltem binis iunctis
 bobus facile arari possint. (καμμῆρ, operādo, inter 128
 laborādū. κάμνω ἕκαμωρ καμῆρ uel καμέρ. 35.
 13. (ἄρτορ δ' ἀπνήσας τετράτρυφορ ὀκτάβλω-
 μορ, potens cœnare panē, cuius singulæ quadrantes
 octonos morsus efficiant. (κεκλήγῃης, uociferate.
 κλάζω κλάξω, perfectū mediū. κέκληγα. 41. 14.
 (ἐδάκε, tomordit. ἀλήκω. (ἀβόττω, bobus carētis.
 ὁ ἀβότης τὸ ἀβόττ ἀβόττω. (ἀπανήνωσθ), abne-
 gasse. infinitū α. mediū ab ἀναίνομαι. (πάρα 87.
 10. (ἐφορμηθῆναι, conatu quodā ac impetu aggredi-
 tur ὄρμασμαι δερον. ὄρμημαι ὄρμηθῆμ ὄρμηθῆ-
 ναι ἐφορμηθῆναι impetū fecisse. (πλήθωσι, πλή- 128
 θωντ. 90. 24. (εἶαρι ποδῆρ. malim legere ἦρι πο-
 δῆρ, ob carminis cōcinniorē structurā, licet illud eti-
 am συνεκφωνῆσει, de qua infra defendi possit. (νεω-
 μένη, scilicet γῆ, noualis terra, quæ primū aratur. νε-
 ὄω uel νεάω νεαόμενος νεώμενος. (μεσάβω. Sui-
 di. μέσαβωρ, τὸ μέσορ τῶν βοῶν ξυλορ. (πό-
 νορ τιθείη, negotium faciat. (κακρυπῆωρ, κα-
 τακρυπῆωρ. (σάχυς, οἱ σάχυες. 14. 17. ibidem
 lege βότρυες. (ἐκ δ' ἀγέωρ ἐλάσθας ἀράχ-
 νια, non frugi rustici indicium est, quando inania
 masa ὁ granaria referta sunt texturis aranearum.
 (ἐξεν μωνορ, ademptum. ἐρυνάω infinitum

- 123 secundum ἤρβυνορ. 48.25. (ἠρβυνόμκρ ὁ ἔρβυνοσ
 μενοσ ἔρενμενοσ. 46.21. (ἠελίξ τροπῆσ, solsti-
 stio brumali. (ἠμενοσ sedens, in geniculans. 76.20.
 (ἀντία λεσμενωρ κεκονιμένοσ, in uersum ob fra-
 gilitatem hinc inde reflectentibus se culmis obuolutus
 puluere colligans manipulos. κονίζω in puluere labo-
 ro, κεκόνισμα, uel κεκόνιμα secundum Atticos,
 qui nonnunquam σ ante μα perfecti passivi exclu-
 dunt, ὁ κεκονιμένοσ fatigatus in puluere, puluerulen-
 tus. (οἴσαι, importabis. οἴω οἴσω. Mirum in modum
 rustice hæc omnia depinguntur. Vnde Ὁ Lucianus
 Dialogo in Hesiodum, hæc illum ut uerum rusticum
 non uatem cecinisse, festiuo suo more illudit. (μήτ' ἄρ
 ὑπερβάλλωρ Ὁσ. Neq; impressum terræ uestigiū
 bouis exuperans pluendo, neq; irrepletum linquens.
124. (πάρ δ' ἴθι, πᾶριθι Δέ. consule Cælium lib. 10. ca. 50.
 (λεπίη Δέ παχυρ πόσα χειρὶ πιέζοις. eundē lib.
 7. ca. 45. (θέρευσ, θέρεσ, 18.1. (εἰσῆται, erit. ἔω
 ἔσω uel ἔσω. 33.3. (ἀλεναδῆ, uitasse, scilicet con-
 uenit, uitato. 62.16. (μέμυκε. 49.6. (Δρῦς,
 δρῦασ. 14.17. (ἐμπίπῃωρ, incidens, præceps ab
 Arctico. vide Gellium lib. 2. ca. 30. (ἀνόσσοσ, carēs
 ossibus seu spinis. Epitheton polyri piscis. Plinius li-
 bro. 9. cap. 29. Cælius lib. 7. ca. 53. (δείκνυ, pro
 δείκνυσι per apocopen, uel imperfectum pro præsen-
 ti. (κυανέωρ ἀνδρῶρ, æthiorum ultra æquinoctia-
 lem ad austrum habitantiū. (ὑλκκοῖται, syluicubæ,
 in syl

in syluis cubantes. (μυλιόωντες, stridētes. μυλοι
 dentes molares. hinc uerbum μυλιάω οἱ μυλιάοντες
 τες μυλιῶντες μυλιόωντες. 48.1. (ἀνάδρυα,
 per quercum, per quercetum, per syluam. (τρίποδι
 βροτῶ, seni, tertio iam pedi bacillo innitenti. (ἔαγε,
 fractum, incuruatum est. 62.3. (κταμένοιο, occisi.
 κτείνω perfectum, ἔκτακα, ἔκταμαι ἔκταμένος
 sine augmento κταμένος. (φθάμενος. φθάνω 126
 φθάω φθῆμι, infinitum β, ἔφθηκ' ἔφθάμην ὁ φθά-
 μένος. (θώμιου, τὸ ἥμιου. Nam iumento statim pri-
 mo uere pabula recrescunt, non autem homini. (ἐξή-
 κοντα, μετα τροπᾶς. Authore Plinio hyrundinū
 aduentus ὁ ἀρκτουρίου ὀρθῶς uespertinus ad septuagesi-
 mum ferè diem post solstitiū brumæ obseruatur, id est
 octauo Kalend. Martij. (ἀρκτῶρος, qui ὁ βοῦτος,
 uicinus uirgini ὁ λίβρα, oritur ἀκροκνέφαλος, id est
 in principio noctis, seu uespertinus, sole occupante a-
 rietem. ἀκροκνέφας principiū uel finē noctis signifi-
 cat. Sunt enim eius duo extrema. (πανδίωνις ὄρτο
 χελιδῶν, filia Pandionis Progne uersa in hyrundi-
 nem. Apud Ouidium Metamorphoseos. 6. ὄρτο, exci-
 tata est, prorumpit, prodit. tempus pro tempore. ab
 ὄρω tertia plusquamperfecti passiu. (φερέοικος do 127
 miporta, id est limax, testudo terrestris. (ἀμφυτά-
 βαίνη, ἀναβαίνη. ἀμ pro ἀνά, sicut πὰρ pro παρά.
 Idoneum rusticis prognosticon. (σκόλυμος, è car-
 duorum genere est. Ad hūc locū consule Pliniū. li. 21.

ca. 16. & lib. 22. ca. 22. circa medium. Caelium. li. 9.
 ca. 31. & lib. 8. cap. 4. (ἠχέτα τέτηξ, stridula, so-
 nora cicada. pro ἠχέτης. 9. 25. (σειρίος ἄξια, or-
 tu matutino, sole scilicet tenente leonem. (βίβλινος
 οἶνος, Suida. βίβλινος οἶνος. ἀυσηρός, ἀπὲ βιβλίνης
 οὕτω καλεσμένης θρακίας ἀπέλα. (μάζα ἀμολ-
 γαίη, offa lactea. (σβεννυμένω, extinctarū, ampli-
 us non lactantiū. βοός ὑλοφάγος μήπω τετοκῆς,
 uaccæ ramos arborum iam rodere potentis, nondum
 128 autē ενίχα. τέκω τέτοκα τετοκῶς. ἦα. (αἴθοπα,
 θερμαντικόρ. (τρίς ὑδατος. Memorant ueterum
 grecorū historia, οἶνον ὀλιγοφόρον, πολυφόρον κῆ-
 δοντερεῖον, id est uinū modicæ aut multæ aquæ pati-
 ens, & secundarium. Huic loco suffragatur Caelius lib.
 15. ca. ultimo de tribus uini cum aqua symphonijs. De
 secundario seu operario uino Plinius lib. 14. cap. 10.
 (λινέμεν, λινεῖν uoluere, terere. (δένοσ ὠρίω-
 νος, præclarum sydus prope leonem & Syrium. (ἡμε-
 ρόκοιτος, interdium dormiens, & noctu ut furetur ob-
 ambulans. (ἐς μέσον ἔλαθ οὐρανόν. Sole libram te-
 nente aurora matutinum coorientem inspicit Arctu-
 rum. Orione & Syrio cum leone tertio à libra signo,
 nostrum hemisphaerium mediū iam emensis. (δειξαι
 δὲ κελίω. Veteribus in exprimendo nouo musto,
 seu uuis calcandis, uarium & nostro æuo maxime in-
 cognitum usum fuisse, uel ipse Plinius in pluribus lo-
 cis lib. 14. ostendit, ubi eadem ferè, quæ hic Hesiodus
 refert

refert περί οίνου διαχύντου, cap. 9. (ὠλκιάδες 129
 ἰάδεστε τὸ, τε δένος ὠρίωνος. Pleiades sitæ sunt
 in cauda tauri, hyades in fronte, eas matutinæ occi-
 dentes Orion plurimum loci in cælo occupans, mox
 insequitur, quem tamen diutius in occasu morantem,
 velut fugientes præcurrunt. (πλειῶν. τὸ ὠλκῶ-
 νος. Hesychius. ὠλκῶν. ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ὠάν-
 τας τοῦς καρποῦς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι. id
 est ὠλκῶν annus dicitur, quod in eo omnes fructus
 terræ compleantur. Vult itaque Hesiodus in colenda
 terra & legendis fructibus unum quodque fieri de-
 bito tempore. (ἄεα, ἄεα. 24. 21. (ἐπέπλωρ. 130
 ὠλόω ὠλώμι infinitum secundum ἐπλωρ. (προ-
 πεφρασμένα, proclamata per præcones. 66. 25.
 (ἐπέβησαν aggredi fecerunt. (μετὰ τροπᾶς. post 131
 solstitium æstivum. (καυάξαις. καυάξω, ξω. φανί-
 γο. (ὠλέω, ὠλείονα. (τέτορ ἡβῶκ. τέτωρ τέ- 132
 τορος τέτορι Hesiodo dicitur pro τετάρτω. & annu-
 merandum est decimo, mulier decimo quarto anno ru-
 bescat, quinto decimo nubat. Vide Iulium Pollucem li. i.
 ca. 7. ἡβῶκ. ἡβῶω vel ἡβέω. 45. 17. (γῆμης. 48. 133
 20. Δῆπνο λόχης, clanculum furtive ligurientis. à
 Δῆπνος λόχος. (τέτλαθι. 77. 7. (δυσώεμφε-
 λος, granatus, poenitens accessor, à δυσ quod in com-
 positione difficultatem vel malignitatem connotat,
 & ὠέμπω, qui difficulter mittitur. Sæpius Epithe-
 τος maris, & tunc significat, quod vix citra periculū
 trāsυαδὰ

- 134 transuadari potest, formidolosum. (πεντόζυ. epitheton manus, quinos ramos, id est digitos habentis. (ἀνοῖον ἀπὸ χλωρῶ τὰ μνην, siccum & emortuum à uiridi, seu uiuo secare, hoc est præcidere ungues. Cælius
- 135 lib. 3. cap. 12. (οἶνοχόμη, patinam libatoriam. (τέτυκται, contigit, paratum est, à τύχω, uel à τεύχω. τέτευκται τέτυκτη, sicut φευκτὰ φυκτὰ, & quedam alia ob leniorem prolationem. (ἀνεπίξεσον, incontabulatam, imperfectam, ab ἀ privatiuo ἐπί & ξέω. Vide prouerbium Erasmi, Domum cum facis, ne relinquas impolitam. (ἀνεπίρρέκτωρ, in quibus prius nō dijs fuerit libatum. ἐπιρρέζω τὸ θύω. Erasmi, Ne à chytropode. (τρικικάσια μηνός. Athenienses mensem tantum triginta dies præter Romanorū consuetudinem iuxta lunæ augmentum decrementumq; complectentem, in tres decadas decernendo, primam nominabant ἰσαμένω μηνός, secundam μεσδύντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νοῦ μηνίαρ, secundam, δευτέραρ ἰσαμένου, tertiam τρίτηρ ἰσαμένου, & sequenter usq; ad δεκάτηρ ἰσαμένου. Secundæ decadis primam diem, πρώτηρ ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραρ ἐπὶ δέκα, usq; ad εἰκοσηρ seu εἰκάσια. Tertiæ primam, πρώτηρ ἐπὶ εἰκάσια, uel Solonis inuentu numeros dierum ad lunæ decrementum minuendo, ἐνάτηρ φθίνοντος, secundam ὀγδόηρ φθίνοντος, tertiam ἐβδόμηρ φθίνοντος, usq; ad τριακάσια, quem etiam
- ἐνήρ

Ἐνὴρ καὶ νέαρ, id est ueterem & nouam uocabant.
 Eo die exactiones debitorum & usurarū, ut patet ex
 Aristophane: similiter forensia iudicia Athenis fieri
 solebant. quod & hic ostenditur, εὐτ' ἄρ' ἀλήθεια
 λαοὶ κρίνοντες ἄγωσι, ubi Valle translatio minus
 apte coheret. Item Hesiodus ἕκτην ἐπὶ Δέκα, id est
 sextam mediæ decadis, seu decimam sextam, præter
 uulgatum morem ἕκτην μέσην uocat, decimā quart
 tam τετράδια μέσην, decimam nonam, εἰνάδια μέ
 σην, uicesimam nonam, τρισενάδια. & πέμπτην
 intelligit quintam, quintam decimam, ac uicesimam
 quintā. τετράδια ἰσαμένοντε καὶ φθίνοντες, quar
 tam & uicesimam quartam. τρισκαδέκστην μην
 οῦ ἰσαμένον, decimam tertiam. Insuper duodecimā,
 ἡμᾶρ ἕκπλειον, id est diem cumulatam & aduictā
 appellat. & uicesimā, μεγάλην ἡμέραν siue πλε
 ον ἡμᾶρ, quod summa dies sit, μηνὸς μέσωντος, die
 bus τῶ φθίνοντος continuo insequentibus. Præterea
 nec singulatim omnes dies, neq; ex ordine commemo
 rat, sed repetit quosdam bis uel ter, nonnullis interim
 uelut μεταδ' ὄπωρ, καὶ ἀκκρίων prætermisissis. De
 niq; scitu dignum, quod ἔνῃ & νέᾳ dici potest simul
 tricesima dies mensis decedentis & instantis prima.
 Item prima dies lune iam apparētis, & tertia à coi
 tu digressæ. Vnde illud Hesiodi, μήδ' ἀναβάλλεθ' ἀ
 ἔστ' αὐρίον ἔσθ' ἐννηεῖ, uertere licet, neq; differ inq;
 crastinum, inq; perendinū, tertiā lune, nouiluniū, uel
 sequentem

sequentem mensē. Quandoquidem lunam. 27. diebus
 et tertia ferè diei parte ad sui ambitus principia
 regredi, et ueterum probat, et recentiorum consen-
 sus. inde biduo in coitu latentem, ad tricesimam diem
 cum tardissime, reaccensam conspici. Vide Pliniū lib.
 2. cap. 9. De mensibus Atheniensium consule quoque
 si libet Iulium Pollucem lib. 1. cap. 7. Suida, in ἔνκμ
 νέα. Theodorum Gazam περί μνηῶν. Et Hesychiū
 in τὸ μὲν φήνοντος μῶος, τὸ δ' ἰσαμένοιο. Inter
 quos disconuenit quod Suida in tertia Decade retro-
 gradatim numeranda, de nonario tantum ad binari-
 um, qui diem signat uicesimam octauam, descendit,
 continuoque subiungit ἔνκμ καὶ νέαρ, quam idem, asti-
 pulante quoque Proclo, νεμκνίαρ appellat, quae uicesi-
 ma nona esset, tricesima desiderata, quodque primae de-
 cadis primam uocat πρώτη ἰσαμένη, Polluce et Ga-
 za appellatibus νεμκνίαρ. Sed et Gaza ubi Solonis
 meminit, aperte ostendit non eandem diem esse, ἔνκμ
 καὶ νέαρ et νεμκνίαρ. Eius uerba haec sunt. Σό-
 λωνα ὅτι πρῶτον ἀθήνησι τὴν περιτοῦς μῆνας
 ἄνωμαλίαρ σινιδεῖρ φασί. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν,
 καὶ ἡμὴν σελήνη καταλαμβάνει τε καὶ παρέρχε-
 ται τὸν ἥλιον, τάξαι ἔνκμ καὶ νέαρ καλεῖσθαι,
 τὴν δ' ἐφεξῆς νεμκνίαρ προσαγορεύσαι. ἄξι τε
 τριακάδος τὸν μῆνα ἡριθμηκέναι. Ex quibus ar-
 raret primores Athenienses tantum uicenum nouenū
 dierum menses computasse, dein tricenum Solonem,
 νεομκνία

μεσηνία, quæ prima esset lunæ recentis, post ἔννη Θ νέα μ diem coitus adiecta. Vnde Θ diuersam illam de mensium diebus traditionem authorum conijcio irrep-
fuisse. Præterea constat græcis ob succrescentes in lunæ motu minutias suas etiã fuisse ἐμβολίμους ἢ ἐπακ-
τάς, sicut Romanis intercalares. (ἔννη τετράς τε. ἔννη pro ἔννη Θ νέα, cogente lege hexametri. τετράς pro τετάρτη. (οἶς, οἶας, ια, cōtractis in i. hanc Sy-
neresin 14. 2. neglectam adscribe. (ἀερισιπότος, in aëre uolās, in alto pēdula. ab ὁ ἀήρ, τῷ ἀέρι τοῖς ἀέρι Θ ποτέομαι. simile est ἀερίπτερος ἀερίπο-
δες, aeripodes, pedibus sublati in altum.

OBVIA DE RATIONE

carminum Græcorum.



ISVM est quoq; non incommodū futu-
rum studiosis, si de ratione carminū ea
duntaxat subiecero, quæ latinis, nisi par-
cissime fiant ad imitationē Græcorū, ui-
tiosa sunt, uel etiã ignota, Græcis tamen communi usū
protrita, omnibus iure optimo libere conceduntur.

In qualibet cæsura uocales breues subinde Græcis **CANON. 6**
producuntur, perraro in quinarια Θ septenaria Læ-
tinis. Cæsura seu sectio, Græce τομή uel τμήσις, est
dictionis post pedem quemuis absolutum, ultima sylla-
ba superstes.

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ὕϊες ἀχαιῶν.

- υ υ | - υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - -

ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπάρτα Ἐὐνήροτα πάντα φνονταί.

- υ υ - - | - υ υ - υ υ - υ υ - -

αὐτὰρ ἐπεὶ δανάων γένετο ἰαχίη τε θρόοστε

- υ υ - υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - υ

καί τε σμικρὸν ἔορ τό, τ' ἐπάχνωσε Φίλορ ἦτορ.

- - - υ υ - υ υ - - | - υ υ - υ

In primi uersus τρικμιμερῆ. γα, Ἐ secundi πεν
θκμιμερῆ, τα, producitur α, quamuis correpta sit.
96. u. In tertij ἐφθκμιμερῆ, το Ἐ quarti ἐννεκμι-
μερῆ, σε.

Canon. 2 Idem frequentius fit, si sequens dictio substruat bi-
nas uel duplices consonantes, quæ precedentis dictio-
nis uocalem finalem breuem Græcis positione sufful-
tiunt, cum tamen apud Latinos binæ cōsonantes dicti-
onis posteræ principales, nihil inuent positu uocalem
breuem nude finalem dictionis prioris: nam in sequen-
tibus metris uocales breues cum ob cæsuram tum po-
sitionem producuntur.

Ἐπὼρ γεσσατὸρ εὐρύρ ἀπώλεσερ ἦ ὄγε τῆχος

- - | - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

δεῦτε δὲ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ ὕμνείσσα.

- υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - - - -

Ἐτοὶ μὲν χεῖρεσιν ὕπ σφετέρησι δαμέντες.

- - - - - υ υ | - υ υ - υ υ - υ

τοῖσιν

τοῖσιν ἔκρ καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρδρα.

- υ υ - - - υ υ | - - - υ υ - υ

τόρ τε χολωσάμος προσέφη νεφεληγέρετα ζείε

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ | - -

Vocales longæ uel diphthongi nude finales, cõmuni Canon. 3.
nes fiunt, si subsequens dictio incipiat à uocali, ut in
hoc carmine κ σ η corrigiuntur.

τύνη ἐγὼ δέκε πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμηρ.

- υ υ υ - υ υ - υ υ υ - υ υ - - -

Quandoq; in eadem dictione tam longæ quàm breues Canon. 4.
ues, communes fiunt uocali continuo sequente.

ἔδμενα οἶα σνεσ χαμαευνάδες αἰερ' ἔδισι.

- υ υ - υ υ - υ υ υ - υ υ - υ υ - υ

ἔκτορ ἢ ἐπριάμοιο τίη δέ σν νόσφι μ' ἀπ' ἄλλωρ.

- υ υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

αὐτिका πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη κρονίωρι.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ υ - υ

τόνδε γ' ἀνθρώποισι νόμον Διέταξε κρονίωρ.

- υ υ - - - υ υ - υ υ - υ υ υ - -

Per συνεκφώνησιν seu συζευξιν duæ syllabæ si Canon. 5
ne media consona interuallante, in unam longam con
fluunt quatuor modis, breues, breuis σ longa, longa
σ breuis, longæ. σ quandoq; finales in breuem pro
xime uocali sequente.

τὸ κεκορεσάμενος νείκεα καὶ δῆρι μ' ὀφέλλοις.

- υ υ - υ υ - - - υ υ - -

Κ ὦρ κ γάρ

ὄρε γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται ναικ' ἐωντ' ἀγορέωντε.

- - - υ υ - υ υ - - - υ υ - υ υ -

Βουσί καὶ ἡμιόνουσι ἐπκέτανον αὐτὰρ ἔπειτα.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

τῆμος θώμισυβασίη ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεον εἶη.

- - - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρήν καταχεύετ' ἄοισήν.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

Canon. 6 *Connectiones μν κτ πῆ præcedentem uocalem breuem, ueluti muta cum liquidis, communem faciunt.*

ἦτε καὶ ἀπαλάμνον πῶ ὅμως ἐπὶ ἔργων ἐγείρει.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

πέντε δὲ συχιάσαι ἔκτω. Δεῖς ἄγε ἀφύσσαι.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

θῆκες αἴγυπῆϊν ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήμασιν.

- - - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

Canon. 7. *Non raro sola liquida uocalem antecedentem breuem extendit.* (κῆται

μηκέτ' ἔπειτ' ὠφέλορ ἐγὼ πῆμῆϊσι μετῆναι.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

ἡμερόερ κινάβησε θεός Ἄνυπό μέλος ἄεισε.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

Δῶρα Διονύσος πολυγυθῆος αὐτὰρ ἐπὶρ Δί.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

Canon. 8 *Liquida cum alia consonante sequente, quandoque præcedentem uocalem breuem nihil impedit positione.*

εἰ γάρ

εἰ γάρ τοι καὶ θεῖμα ἐγχώριον ἄλλο γένηται.

- - - - - υ υ υ - υ υ - υ υ - -

θεῖμα μὲν πρώτησι γένος, μερόπων ἀνθρώπων

- υ υ υ - - - υ υ - υ υ - - - -

In ἐγχώριον γ natura v est, conflatur enim ex ἐμ
 ὁ χώρα. Etiam si maius non absurde ex θεῖμα
 per συνεκφώνησιν, spondæum efficies.

Nonnunquam σ præcedentem uocalem longam ue **Canon. 9**
 lut liquida mollificat.

εὐτ' ἄρ' ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς κελίοιο.

- - - - - υ υ - υ υ υ - υ υ - υ

τροπᾶς
 α. pducit.

Quædam monosyllaba, quãdoq; ueluti ad artē nō **98. 2.**

pertinentia, negliguntur, quandoq; ceu uernæ alteri **Canō. 10.**
 us dictionis uicinam syllabam inualidam suffirmant.

ἄσκη θεῖμα κακῆ θέρε δ' ἀργαλέη οὐδέ περ' ἐδλῆ

- - - υ υ - υ υ υ - υ υ - υ υ - -

εἰδέκεμ ἐργάζη τάχασε θελώσει καεργός.

- υ υ - - - υ υ - - - υ υ υ - υ

νῦμ δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς εὖ ἀνθρώποισι δέκαμος.

- υ υ - - - υ υ - - - υ υ - υ

In θέρε ὁ θελώσει corripitur et propter uocales
 insequentes, ὁ δ' ἡ particula tanquã nullius momen-
 ti, eq; carminis structura semouendæ despiciunt. In
 ἐγὼ uero ε ministerio δ' adiuta protenditur. Vide Ser-
 uium eadem serè differentem super uersu tertij Aenei-
 dos. Liminaq; laurusq;.

Græcis liberum est in carmine facere uel minus & apostrophum.

Canon. II το πρῶτον τέρπ' τε βροτοῦς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
ὦραϊος δὲ γυναῖκα, τὸ μ' ἐπὶ οἶκον ἄγεσθαι.

Vides in priore uersu ἐπὶ ἰ amisisse, in posteriore non item, utrobiq; tamen uocali proxime sequente. At latinis, quando prior dictio finit uel in uocalē uel consonantem m, nunquam sine uitio cōceditur præterire collisionem. ut littora mult' ill' & terris iactatus & alto, nisi id rarissime fiat ad imitationem Græcorum, ut Insula Ioni' in magno quas dira Celeno. Et succus pecori & lac subducitur agnis. Vergi. Aegloga. 3. & Tun' ill' Aeneas quem Dardanio Anchise. In insula pecori & Dardanio, uocales finales longæ non auulsa per Apostrophum communes sūt more Græcorū, iuxta canonem tertium. Item latini tam longas quàm breues uocales elidunt, Græci tantum breues, adposito semper collisionis signaculo. Vnde nulla faciēda est collisio in mensurandis carminibus Græcis, nisi sit signata. Deniq; sciēdū celebri usu græcis esse poetis, præcipue Hesiodo, quinto loco hexametri deligere σπῶδαῦ μῦσσαι πιερίηθε μ' αἰοισῆσι κλείουσαι.

- - - υ υ - υ υ - - - - -

In hoc carmine etiam μῦσσαι spondæum efficit, non trochæum, nam αἰοι diphthongi finales, quamuis apud Grammaticos censeantur breues, tamē apud poetas, nisi per Apostrophū decidant, uel propter sequentem

quentem uocalem corripiantur, habentur productæ. Item $\omega\epsilon\rho\acute{\iota}\kappa\theta\epsilon\mu$ primam producit, licet uocalis sit ante uocalem. Vbi nota quod in latinis dictionibus semper uocalis ante uocalem corripitur, præter in *ſio*. Apud Græcos uero α i u ante alias uocales nunc longæ sunt, nunc breues, ut in $\lambda\alpha\acute{o}\varsigma$ $u - \alpha$ producit, in $\alpha\acute{o}\varsigma$ $u - u$ corripitur. Porro Græcis facillima obseruatio est quantitatium, nam quælibet diphthongus ϵ ω uocales κ ω perpetuo syllabam longam, ϵ o breuem, nisi naturam suam exuant aliquo prædictorum modorum constituunt. Solæ uocales α i u , $\delta\iota\lambda\epsilon\acute{o}\nu\omega\varsigma$, id est nunc productæ nunc correptæ inueniuntur. Quarum tempora leuissimis quoque coniecturis studiosus abunde uenabitur, nempe primitus uel inflectione finaliū quantitatem, quum passim ex Compendio, tum etiā accentu uel apostropho deprehendat, ut $\tau\acute{o}$ $\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota$ $\tau\acute{\omega}$ $\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota\tau\iota$ i corripit. 96. u. ϵ . 97. ultim. $\lambda\mu\alpha\epsilon$ α producit. 98. 2. Omnis syneresis facit syllabam longam. $\varsigma\acute{\alpha}\chi\upsilon\epsilon\varsigma$ $u u u$ $\varsigma\acute{\alpha}\chi\upsilon\epsilon\varsigma$ $u - .5. >$ in margine. Caue tamē putes Syneresin factam, ubi sæpius syncopa fit uel apostrophus, ut in $\kappa\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\alpha$ $u u u$ $\kappa\lambda\acute{\epsilon}\alpha$ $u u$ $\eta\acute{\alpha}\epsilon\rho\gamma\acute{o}\varsigma$, $\kappa\alpha\epsilon\rho\gamma\acute{o}\varsigma$. $u - u$. In uerbis α i finales corripuntur, quia polysyllaba in antepenultimam accentum, ubi stare nequiret, si ultima esset longa, recipiunt, $\tau\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\iota\mu\iota$ $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\tau\iota$, $\acute{\iota}\varsigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\varsigma\alpha\theta\iota$, bissyllaba eodē argumento in penultimam circumflectunt, $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\pi\alpha$, $\chi\eta\mu\iota$. sic quoque α productam participiorum in $\alpha\varsigma$ osten-

dit accentus, ποιήσας --- ποιήσασα --- υ. sed
 & participia in μι ancipites α υ extendunt ἴσας ---
 ἴσᾶσα --- υ σᾶς --- σᾶσα --- υ Ζευγνύς --- Ζδγνύ-
 σα --- υ. Etiam α in tertijs personis ante ultimam lo-
 num more insertum, ι per reduplicationem accessori-
 um, & α υ propriae uocales in uerbis μι solutæ, corri-
 piuntur. τύπῃοιντο τυπῃοῖατο --- υ υ ποιῆται ποιε-
 ῖαται --- υ υ --- τιθεῖσι υ --- υ τιθέασι υ υ υ υ Ζευγνυ-
 τος --- υ υ. Item apostrophus cōmuni usu defecans uo-
 cales tantum breues, ancipites arguit correpta, ut in
 ἐπὶ υ υ κατὰ υ υ μάλα υ υ ἴνα υ υ ancipites corrip-
 untur, quia sæpius inueniuntur per apostrophum re-
 uulsiæ, ἐπὶ κατὰ μάλ' ἴν'. Sed & α ι υ finales in præpo-
 sitionibus, aduerbijs & coniunctionibus ferè in uni-
 uersum correptæ sunt. Et hæc de finalibus. Verū si se-
 cundam, tertiam quartamue à fine ancipites occupet
 syllabam, facillimum tutissimumq; erit, si imiteris poe-
 tas recentiores. Vel etiam Gazam consulas licet, in
 tertio suæ grammaticæ de hac re quedam breuiter &
 doctè præcipientem. Deniq; unum admonendum α ι υ
 non ideo uocari δίξονα, quod ad cuiusuis arbitriū,
 ut quidam existimāt, in una eademq; dictione & pro-
 duci & corripri queāt, sed eo modo δίξονα esse, quo
 omnes uocales apud latinos, ita quod in hac dictione
 omnino producantur, in illa corripiantur. Nam sicut
 apud latinos in fames --- risuros --- uocales omni-
 no productæ, & in ales υ υ dominus υ υ u. eadem per-
 petuo

petuo correpta sunt, sic quoq; apud Græcos fit in Δι-
 νόοις, tametsi non ignorem Græcos poetas quando
 que διδονα, eiusdem dictionis, præsertim alia uoca-
 li uel liquida, ut prædictum est, sequente, modo corri-
 pere, modo producere consueuisse, ut in κυάνεος u re-
 peritur in differens apud poetas. similiter in ἄρες α,
 apud Home. ἄρες ἄρες βροτόλοιγε - υ υ - υ υ - υ.
 Idq; frequentius si complures breues concurrāt, ut α
 particula in compositione priuans, breuis est, produ-
 cta tamē legitur composita θάνατος υ υ υ κάματος
 υ υ υ & similibus pedibus τριβραχέσιρ, ἀθάνατος
 - υ υ υ ἄκαματος - υ υ υ. sic Διός quum i corripit-
 at, in Διογένης - υ υ - producit. Atq; huius generis
 permulta occurrunt legentibus poetas. Semper enim
 Græcis quàm latinis Musæ fuerē fauentiores, unde do-
 ctissimum extat Martialis Epigramma.

Dicunt εἰαρινὸν tamen poetas,
 Sed Græci, quibus est nihil negatum,
 Et quos ἄρες ἄρες licet sonare.
 Nobis non licet esse tam disertis,
 Qui musas colimus seueriores.